

lag skall utsträskes till sex veckor, hvaraf minst fyre veckor efter nedkomsten.

Härmed skulle rimas, att förbud för arbete kunde efterlefves utan svält — och man således verkligen kunde få skydd för hvilotid under barnsbörd för industriarbeterskor.

För alla de andra får man fortfarande se tiden an liksom för hjälpens utsträckning till längre tid.

Förslaget upptager äfven, att ett belopp af 15 kr. skulle utgå för hvarje barn, som kvinnan själf amnat under en tid af minst 90 dagar, räknat efter barnsbörden.

Denna lilla penning kan kanske något bidraga att uppmuntra amning, om lagen äfven kommer att upptaga bestämmelset om skyldighet för arbetsgifvarna att lämna tid till mödrarna att amma små barn.

Enligt förslaget skola sjukförsäkringsorgan. Försäkringen blir obligatorisk, arbtterskan skulle tillskjuta 18 öre och arbetsgifvaren 9 öre per månad.

Utgifterna för staten skulle belöpe till 136,400 kr. årligen, däraf 59,400 kr. för statens fjärdedel af utgifter för moderskaps-hjälpen, 49,500 kr. för amningsbelöningen samt 27,500 kr. för förvaltningsbidraget åt sjukförsäkringsorgan.

N. Kohnberger.

Kvinnorösträtten och trontalet.

Glädjen öfver det officiella löftet i trontalet om en kungl. proposition har varit allmän bland kvinnorna, om de än veta att den konservativa majoriteten i första kammaren fortfarande består af tolf röster, och man ingenting kan förutsäga om voteringsutgång.

Konungen yttrade i sitt trontal följande med hänsyn till kvinnorösträtten:

Den genomförda förändringen af rösträtten till andra kammaren har borttagit den skarpa skiljelinje som hänfört sig till medborgarnas olikhet i ekonomiska villkor. Men alltjämt gäller att kvinnan i det väsentliga saknar den förnämsta af medborgerliga rättigheter. Hänsyn såväl till rättvisa¹⁾ som till statens välförstådda nytta kräfver att detta misförhållande ändras. Det är därför min afsikt att vid innevarande riksdag förelägga eder förslag till ändringar i riksdagsordningen i syfte²⁾ att kvinna må erhålla valrätt och valbarhet till riksdagen på samma villkor som män.

N. Kohnberger.

¹⁾ Retfærdighed. ²⁾ Med det Formaal.

Historiske Kendsgerninger.

Helene Berg skriver: (Kv. og Sf. 15 Nov. 1907.)

»Den Kendsgerning, der er ført i Mar-ken imod Sammenslutningsforslaget er, som før nævnt, denne, at Dansk Kvindesamfund og Kvindevalgretsforeningen er *uensartede* Foreninger med forskelligartet Program. Til Belysning af denne endnu ikke beviste Paastand hidsetter jeg atter de to Foreningers Loves § 1, hvori deres Program er udtrykt:

Københavns Kvindevalgretsforenings Loves § 1 lyder saaledes:

Københavns Kvindevalgretsforenings Formaal er at virke for Kvinders kommunale og politiske Ligestilling med Mænd samt gennem Møder med Foredrag og Diskussion om politiske og sociale Spørgsmaal uddanne dem til Deltagelse i det offentlige Liv.

Dansk Kvindesamfunds Fællesloves § 1 lyder saaledes:

Dansk Kvindesamfunds Maal er at arbejde for Kvinders kommunale og politiske Valgret og Valgbarhed samt at virke til Fremme for Kvindernes almene Udvikling, for deres Uddannelse til selvstændigt Erhverv og for at forbedre deres Stilling i Familie, Samfund og Stat.

I den sunde Fornufts Navn: Er det »uensartede« Formaal, som er udtrykt i disse to Paragrafer?«

Elna Munch skriver: (Kv. og Sf., 30. Nov. 1907.)

»Disse Betragtninger (se ovenstaaende) er alt andet end overbevisende. »Kvindevalgretsforeningerne«s Opgave er at tage én Side af Kvindesagen op, »Dansk Kvinde-samfund«s Program spænder over dem alle. Jeg anser det for heldigt, at der er en Forening, der beskæftiger sig med alle Sider af Kvindesagen; men jeg tror, det er nyttigt, at der desuden findes en Forening, som udelukkende sætter sig Valgretten som Maal.«

Johanne Asmund skriver: (Kv. og Sf., 15. Dec. 1907.)

»Den Betragtning, Kvindevalgretsforeningen vistnok selv gør gældende, og som jeg slutter mig til, er, at den, idet den samler sig om det ene, enkle Punkt: Kvindernes